

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918201624
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5918201624.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, dieťa rodičov: matky - Q. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXXX/XX, S. a otca - R. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., Z. E. XXXX/XX, zastúpený: JUDr. Iveta Fabianová, advokátka, W. XX, J. F. R., v konaní o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 10P/37/2018-290 zo dňa 25.4.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd ako súd prvej inštancie v konaní o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté dieťa rozhodol nasledovne:

I. Súd mení rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 10P/29/2017-121 zo dňa 9.11.2017 v časti o určení výživného na maloletého S. S., nar.XX.X.XXXX tak, že počnúc od 1.9.2018 sa znižuje výživné zo sumy 150,- eur na sumu 130,- eur mesačne, ktoré je otec maloletého R. S. povinný platiť vždy do každého 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého.

II. V ostatnej časti súd návrh otca zamietá.

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukazuje na ust. § 62, § 63, § 75, § 78 Zákona o rodine, základné zásady Zákona o rodine a vykonané dokazovanie konštatoval nasledovné skutkové a právne závery:

Naposledy bolo o výživnom na maloletého rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 10P/29/2017 tak, že súd zmenil rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 3C/88/2008-29 zo dňa 21.7.2008 v časti o určení výživného na mal. S. S., nar.XX.X.XXXX a zaviazal otca maloletého prispievať na výživu mal. dieťaťa výživným vo výške 150,- eur mesačne vždy do každého 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého počnúc dňom 1.1.2017. Zameškané výživné od 1.1.2017 do vyhlásenia rozsudku vo výške 836,- eur súd povolil otcovi splácať v splátkach po 50,- eur mesačne spolu s bežným výživným. V tom čase súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že otec maloletého nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, podľa jeho tvrdenia nikde nepracoval, avšak súdu nepreukázal závažné dôvody, ktoré by mu bránili získaniu primeraného zamestnania. Otec uzatvoril nové manželstvo dňa XX.X.XXXX, z ktorého sa mu narodili mal. I. dňa XX.X.XXXX a O. dňa XX.XX.XXXX. Lekárskymi správami otec preukazoval zhoršený zdravotný stav maloletých detí. Ďalej mal súd za preukázané, že od posledného rozhodovania o výživnom sa zmenili pomery na strane dieťaťa, ktoré bolo vekovo staršie a navštevovalo 7. triedu ZŠ. Matka deklarovala zvýšené výdavky

s ošatením, stravou, zabezpečením školských potrieb, kultúrnymi a športovými záujmami maloletého. Maloletý žil v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá zabezpečovala všetky jeho potreby. Otec sa s maloletým kontaktoval veľmi obmedzene, na výživu prispieval nepravidelne. Matka musela výživné riešiť podaním trestných oznámení a exekúciou.

Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že otec maloletého od 1.8.2018 pracuje v spoločnosti TenOPP s.r.o., pričom podľa správy od tejto spoločnosti otec poberá daňový bonus vo výške 43,12 eur mesačne a jeho čistá mzda za mesiace 8/2018 a 9/2018 bola spolu 1.015,62 eur, t.j. 507,81 eur mesačne. Zo správy od spoločnosti SP-SPOL BJ s.r.o. bolo zistené, že otec pracoval v ich spoločnosti od 8.1.2018 do 31.7.2018 s priemerným čistým príjmom 506,19 eur mesačne. Jeho prístup k práci bol hodnotený spočiatku ako primeraný, postupom času ako prichádzali problémy na stavbách, na ktorých bol zainteresovaný, sa začal vyhýbať riešeniu problémov a správal sa nezodpovedne, jeho dochádzka do práce bola nepravidelná, neoznamoval nadriadenému neprítomnosť v práci. Zo spisu OO PZ RK ČVS:ORP-12/OO-RK-2015 súd zistil, že trestným rozkazom č.k. 1T/90/2014-200 zo dňa 28.10.2014 bol otec odsúdený pre zanedbanie povinnej výživy na jeden rok s podmieneným odkladom 3 rokov; zo spisu ČVS:ORP-365/OO-RK-2017 zistil, že trestné stíhanie voči otcovi bolo odložené z dôvodu úhrady pohľadávky; zo spisu ČVS:ORP-56/OO-RK-2018 bolo zistené, že trestné stíhanie bolo odložené z dôvodu úhrady pohľadávky na výživnom. Z centrálného registra exekúcií súd zistil, že otec maloletého v súčasnosti je stále vedený v tomto exekučnom registri, kde je vedených 22 exekúcií, najvyššia exekúcia je vo vzťahu k rozsudku tunajšieho súdu 2Cb/67/2008, kde otec bol zaviazaný za zaplatenie 10.505,66 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,2% denne z uvedenej sumy od 2.9.2006 až do zaplatenia. Ďalej exekúcia vedená na exekútorskom úrade Mgr. Anny Michnicovej pre sumu 6.472,80 eur + 0,02% denný úrok od 19.4.2006 do zaplatenia, exekúcia vedená u exekútora Mgr. Jozefa Deáka na sumu 5.980,03 eur + úrok z omeškania 6% ročne od 2.7.2010 do zaplatenia, exekúcia vedená u exekútora JUDr. Jaromíra Pavlíka na sumu 4.902,61 eur ako zameškané výživné, ďalej exekúcia vedená u JUDr. Vladimíra Zachara na sumu 3.133,55 eur, ďalej exekúcia vedená u JUDr. Petra Matejovie na sumu 1.855,69 eur so 7% ročným úrokom od 18.5.2006 do zaplatenia, a tiež na sumu 1.659,70 eur, ďalej exekúcia vedená u JUDr. Vladimíra Zachara na sumu 1.352,40 eur a sumu 951,62 eur a následne ďalšie exekúcie v rozsahu od 20,- až po 630,68 eur. Pokiaľ sa týka jeho majetkových pomerov, súd sa priklonil k stanovisku matky maloletého, ktorá spochybnila prehlásenie p. Q. E., že zbierka vláčikov patrí jemu, jednak ide o čestné prehlásenie vo fotokópii, bez overenia podpisu osoby, ktorá čestné prehlásenie podpísala a jednak nebolo žiadnym spôsobom vyvrátené tvrdenie matky, že otec maloletého začal so zbierkou už v čase ich spoločného života. Nebolo teda hodnoverne spochybnené, že by otec nevlastnil zbierku vláčikov vyššej hodnoty, na udržanie ktorej vynaložil značné finančné prostriedky.

Vo vzťahu k oprávnenému (maloletému dieťaťu) súd skúmal odôvodnenosť jeho potrieb. Odôvodnenosťou treba rozumieť určenie životných nákladov, ktorých úhradu je určitá osoba oprávnená požadovať v rámci plnenia vyživovacej povinnosti. Treba vychádzať z pojmu výživné, tak ako ho vymedzila aplikačná prax. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnymi a športovými vyžitím a záujmami. Od posledného rozhodovania o výživnom sa podstatne nezmenili pomery na strane maloletého, tento je stále žiakom základnej školy, žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá zabezpečuje všetky jeho potreby. Otec sa maloletým vôbec nekontaktuje, na výživu prispieva nepravidelne v sume 50,- eur. Matka musí výživné riešiť podaním trestných oznámení a exekúciou. Matka pracuje stále u rovnakého zamestnávateľa a jej príjem sa nezmenil.

Opierajúc sa o zistené skutočnosti a vyhodnotiac vykonané dokazovanie vo všetkých jeho vzájomných súvislostiach, súd čiastočne návrhu otca vyhovel, keď prihliadol na zistené závažné zdravotné problémy jeho syna O. deklarované v lekárskej správe zo dňa 8.8.2018 a zvýšené výdavky s jeho rehabilitáciou pohybového aparátu. Súd má však za to, že v možnostiach a schopnostiach otca je platenie výživného v stanovenej výške, aj napriek jeho ďalším dvom vyživovacím povinnostiam a zdravotným problémom detí pochádzajúcim z jeho terajšieho manželstva, keď má za preukázané, že otec nezodpovedne nakladá s finančnými prostriedkami.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, tento má viacero exekúcií na nie malé sumy, podľa jeho tvrdenia exekúcie vznikli z pohľadávky za komunálny odpad alebo dopravné priestupky, čomu však mohol otec zabrániť napr. tým, že sa včas odhlási z trvalého pobytu v meste Ružomberok alebo sa správa v doprave zodpovedne. Tiež ako bolo zistené exekúcie sú vedené na nedoplatky v sociálnej a zdravotnej poisťovni, z čoho vyplýva, že otec nepristupoval zodpovedne ani k plneniu povinností vyplývajúcich mu zo živnostenského podnikania. Otec sa o.i. tiež neprimerane zadlžil vo vzťahu k spoločnosti GE Money a.s., keď ako vyplýva z rozsudku 2Cb/67/2008-133 tunajšieho súdu, dňa 16.11.2004 uzatvoril zmluvu

o úvere na nákup motorového vozidla na sumu 276.500,- Sk (9.178,- eur) s úrokom vo výške 0,2% denne pre prípad omeškania so splatením záväzku. Podľa názoru súdu sa už v tom čase jednalo o neprimerané riziko a keďže tento dlh otec maloletého nespláca doteraz, je zrejme, že úroky už vysoko prevyšujú nezaplatenú istinu. Otec až do pojednávania dňa 25.4.2019 tieto neprimerané dlhy nijako neriešil, a až na pojednávaní uviedol, že chce požiadať o osobný bankrot. Je možné predpokladať, že pokiaľ by v konaní uvedené skutočnosti nevyšli najavo, otec by sa i naďalej správal k svojim finančným dlhom ľahostajne. Rovnako ľahostajne sa otec správa aj k plneniu vyživovacej povinnosti na maloletého S., keď nespornou je skutočnosť, že otec svoju povinnosť neplnil už v čase po rozvode, pretože trestným rozkazom č.k. 1T/90/2014-200 zo dňa 28.10.2014 bol otec odsúdený pre zanedbanie povinnej výživy na jeden rok s podmieneným odkladom 3 rokov; teda už v čase pred narodením detí pochádzajúcim z jeho terajšieho manželstva neplatil výživné na syna, ktoré bolo 66,39 eur mesačne. V čase posledného rozhodovania o výživnom v novembri 2017 bolo preukázané, že otec (aj napriek tomu, že vedel o zdravotných problémoch svojich detí čo preukazoval lekárskou správou u mal. I.) nikde oficiálne nepracoval, nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie teda dobrovoľne, bez preukázania závažných skutočností, sa vzdal majetkového prospechu, resp. príjmu. V súčasnosti je otec zamestnaný s príjmom cca 507,- eur mesačne. Jeho postavenie na trhu práce sa od posledného rozhodovania o výživnom zlepšilo. I keď otec tvrdí, že z tohto príjmu nie je schopný plniť vyživovaciu povinnosť k mal. S., je namieste podotknúť, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine) z čoho vyplýva, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Povinný rodič, pokiaľ plánuje zmenu zamestnania alebo narodenie ďalších detí musí mať vždy na zreteli už existujúce vyživovacie povinnosti tak, aby ich plnenie žiadnym spôsobom neohrozil. Zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť by malo byť len výnimočné a založené na výsostne objektívnych dôvodoch, neschopnosti povinného rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť. Výživné pre dieťa slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelávanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, rekreačné potreby, tvorba úspor a pod.). Súd poukazuje na to, že povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky sily na dôsledné zabezpečenie výživy detí v záujme ich náležitého telesného a duševného vývoja, za ktorým účelom má povinnosť každý z rodičov vyvinúť všetko úsilie na to, aby zaobstaral prostriedky pre svoje deti. Nie je možné aby povinný rodič, ktorý nemá dieťa vo svojej starostlivosti preniesol celú zodpovednosť za uspokojovanie všetkých odôvodnených hmotných potrieb ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa na druhého rodiča, ktorý sa o dieťa aj osobne stará.

Súd teda s prihliadnutím na zistený zhoršený zdravotný stav mal. O. (lekárska správa zo dňa 8.8.2018), vyžadujúci si zvýšené náklady na rehabilitácie dieťaťa, čiastočne znížil vyživovaciu povinnosť otca k mal. S. o 20,- eur mesačne od 1.9.2018, kedy podľa názoru súdu nastala skutočnosť umožňujúca tento postup. Na zdravotný stav mal. I. súd prihliadol už pri rozhodovaní vo veci tunajšieho súdu 10P/29/2017. Opakovane na ten istý dôvod súd prihliadať nemôže. V ostatnej časti potom súd návrh otca zamietol. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že zníži výživné na mal. S. S. na sumu 70,- eur od 1.9.2018, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred k rukám matky. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že okresný súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré boli navrhované. Má za to, že všetky listiny, ktoré navrhoval vykonať ako dôkazy, by lepšie a presnejšie ozrejmili jeho osobnú situáciu, ktorá v súvislosti so zdravotným stavom jeho detí, najmä syna O., ktorý trpí zákernou, doposiaľ nevyliciteľnou smrteľnou chorobou spinálnou muskulárnou atrofiou II. typu veľmi vážna. Nestotožňuje sa s názorom matky mal. S., že jeho deti nedostali žiadne príspevky od ÚPSVaR, lebo na to nemajú nárok. Obe deti majú preukaz ZŤP, zdravotný stav O. sa nezlepšuje. Všetko, čo s manželkou robia, iba zlepšuje kvalitu života O., udržiava jeho chorobu aspoň v takom štádiu, aby mohol sedieť, liezť po kolenách, ale nikdy sa nevylicí a bez pomoci neprežije.

Súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým záverom. Preukázal, že nevlastní žiaden majetok a nemá ani finančné úspory. Syn S. bol u neho na návšteve a videl vláčiky jeho švagra. Matka S. z toho urobila bez jediného dôkazu jeho vlastníctvo, len aby ho mohla očierniť z toho, že má nejaké hodnotné veci a neplatí výživné. Nestotožňuje sa s vyjadrením súdu, že cestné prehlásenie jeho švagra o vlastníctve vláčikov nie je možné brať do úvahy, lebo na ňom nebol overený podpis. Čestné prehlásenie je listinným dôkazom, ktorého obsah sa považuje za dôveryhodný a pravdivý dovtedy, kým

sa nepreukáže opak. Pokiaľ mal súd pochybností, mohol si švagra predvolať alebo požadovať overenie podpisu. Pokiaľ by vlastník nejaký hodnotný majetok, tak by nemal toľko dlhov a nemusel by si požičiavať peniaze.

Predložil množstvo listinných dôkazov o tom, že syn O. je na tom zdravotne veľmi zle, starší syn I. má tiež zdravotné problémy, ale tie predstavujú problémy s dýchaním a ekzém, astma. Nielen starostlivosť o O., ale aj o staršieho syna je z titulu jeho zdravotných problémov náročná. Listinnými dôkazmi preukázal, že starostlivosti o jeho dvoch ťažko zdravotne postihnutých synov mu berie takmer celý príjem.

Syn S. je zdravý, jeho matka má iba jednu vyživovaciu povinnosť. On má vyživovacie povinnosti štyri - manželku a tri deti. Manželka kvôli zdravotnému stavu detí nemôže pracovať. Snaží sa plniť vyživovaciu povinnosť voči S. tak, ako vládze, avšak nie v takej vysokej sume, akoby mal platiť aj po znížení výživného v predmetnom konaní. V tomto životnom období nevláda uspokojovať ani svoje základné potreby. Je odkázaný na pomoc blízkych. Má obmedzené možnosti na zarobenie financií, nemôže ísť do práce, aby zarobil viac, lebo manželka nevláda fyzicky starostlivosť o dve ťažko zdravotne postihnuté deti. Uvedomuje si, že jeho syn S. má svoje potreby a má právo na to, aby mal uspokojené všetky svoje potreby, ale nie je možné, aby si svoje potreby uspokojoval nad rámec jeho možnosti. Uviedol, že je pravdou, že má exekúcie, ktoré vznikli v čase dávno predtým, než sa mu narodili synovia. Nevznikli z toho, že by mal nezodpovedný prístup k životu. Zastáva názor, že súd by nemal rozhodovať o skutočnostiach, ktoré nastali v minulosti, ale o skutočnostiach, ktoré sú teraz. Napriek tomu, že nemal finančné možnosti k tomu, aby v minulosti plnil výživné v plnej výške, teraz sú jeho finančné možnosti ešte horšie. Tak vysoké výživné, ako mu bolo aj po znížení určené, má pre neho likvidačný charakter. Týmto rozhodnutím sa viac zadlžuje, jeho životná situácia sa zhoršuje.

3. K odvolaniu otca maloletého dieťaťa proti rozsudku okresného súdu podala písomné vyjadrenie matka maloletého dieťaťa. Navrhovala odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedla, že vyjadruje ľútosť nad vážnym zdravotným stavom mal. O. S., aj nad zdravotnými problémami, ktorými trpí mal. I.. Je ale presvedčená, že je v schopnostiach otca mal. S. zabezpečiť vyššiu životnú úroveň svojej súčasnej rodiny a súčasne v jeho silách splácať aj výživné určené súdom na mal. S.. Z jej pohľadu neexistujú objektívne dôvody a nie sú nimi ani zdravotné problémy jeho dvoch synov z druhého manželstva, ktoré by bránili otcovi mal. S. plniť si vyživovaciu povinnosť a zúčastňovať sa na primeranom uspokojovaní odôvodnených potrieb všetkých svojich detí. Súčasná situácia na trhu práce umožňuje nájsť si slušné a trvalé zamestnanie každému, kto má o to záujem. Otec mal. S. mal všetky predpoklady a schopnosti na to, aby sa presadil vo svojom odbore a zabezpečil vyšší životný štandard nielen pre seba, ale aj svoju rodinu a primerane prispieval na krytie potrieb svojho syna z prvého manželstva.

Nesúhlasí s tvrdením otca mal. S., že by súd nemal brať do úvahy skutočnosti, ktoré nastali v minulosti a ktoré sú teraz. Dôkaz je treba preverovať jednotlivo aj vo vzájomných súvislostiach a tie jednoznačne poukazujú na ľahostajný a nezodpovedný prístup otca mal. S. k svojim povinnostiam. Tvrdí to aj v súvislosti s množstvom exekúcií, ktoré neriešil a správal sa k nim ľahostajne, až v dôsledku nových skutočností sa vyjadril, že chce požiadať o osobný bankrot.

Opätovne spochybnila prehlásenie švagra otca mal. S. ohľadom zbierky vláčikov, že táto patrí jemu a nie otcovi mal. S.. Zbierku vláčikov si otec mal. S. začal budovať už počas jeho pobytu v H., v súčasnosti sa zbierka vláčikov rozrástla na stovky vláčikov nemalej hodnoty, na ktoré má zriadenú samostatnú miestnosť v jeho súčasnom bydlisku. Zbierka vláčikov je vlastníctvom otca mal. S. a financoval ju sám. Uviedla, že potreby mal. S. budú v čase, ako bude dospievať, stále stúpať a jeho nároky budú čoraz vyššie. Je žiakom ôsmej triedy základnej školy, má vyše 180 cm a stále rastie. Je nutné zabezpečiť pre neho kvalitnú a vyváženú stravu, oblečenie, obuv. O rok pôjde na strednú školu, bude potrebovať ďalšie veci, ktoré už dnes neodmysliteľne patria k životu. Sumu 130,- eur považuje už aj po zohľadnení všetkých argumentov otca mal. S. za primeranú a v zásade za minimálnu, ktorou by mal otec mal. S. prispievať na krytie jeho potrieb.

4. K odvolaniu otca maloletého dieťaťa proti rozsudku okresného súdu podal písomné vyjadrenie kolízny opatrovník maloletého dieťaťa. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedol, že nespochybňuje vážnosť problémov maloletých detí z manželstva otca mal. S.. Otec mal. S. zmenil zamestnávateľa, pričom predchádzajúci zamestnávateľ sa k pracovnej morálke otca vyjadril negatívne - ako projektový manažér sa vyhýbal problémom vzniknutých pri realizácii stavieb, správal sa nezodpovedne, dochádza do práce bola nepravidielná, neoznamoval dôvody svojej neprítomnosti. V konaní bolo zistené, že na otca dieťaťa sú uvedené rôzne exekúcie, čo svedčí o jeho ľahostajnom prístupe k splácaniu jeho dlhov. V platení výživného sa tiež správal

nezodpovedne, keď matka dieťaťa bola nútená opakovane podávať trestné oznámenia a výživné jej bolo vyplácané formou náhradného výživného. Matka ako samoživiteľka riadne zabezpečuje starostlivosť o mal. S.. Maloletý je vyspelý a jeho výdavky sú tomu priamo úmerné.

5. K vyjadreniu matky maloletého dieťaťa a kolízneho opatrovníka podal otec maloletého dieťaťa písomné vyjadrenie. Uviedol, že vyjadrenie matky, ako aj doterajšie argumenty v konaní o zvýšenie výživného sú iba jej názormi, ktoré doposiaľ nepreukázala. Nevie odkiaľ berie to, že on je vlastníkom zbierky vláčikov, ktoré majú mať dosť vysokú hodnotu. Nemá také finančné prostriedky, aby si mohol dovoliť pestovať tak nákladnú záľubu. Pokiaľ by tieto vláčiky boli jeho, tak by ich bol už dávno predal a nebol by odkázaný na pomoc príbuzných, ktorí mu pomáhajú nezištne, bez nárok na to, aby im tieto financie musel do budúcnosti vrátiť. Uviedol, že je zamestnaný, pracuje a dostáva mzdu, ktorá je v danom regióne normálna. Za takúto mzdu pracujú mnohí ľudia v regióne, v ktorom žijem. Mnohí majú mzdy ešte nižšie, mnohí prácu nemajú. V prípade, že jeho dve maloleté deti z druhého manželstva by boli zdravotne v poriadku, aby išiel pracovať do zahraničia, či do Bratislavy, kde sú platové podmienky výhodnejšie, ako v regióne, v ktorom žije. Obaja synovia sú ťažko zdravotne postihnutí. Snaží sa zabezpečiť finančné prostriedky ako sa dá. Aj spolu s manželkou robia všetko preto, aby sa zdravotný stav udržal tak, ako je teraz, čo najdlhšie. Uvedomuje si, že má syna S., aj tomu by chcel poskytnúť všetko, po čom túži, ale je v životnej situácii, kedy mu to nie je z objektívnych príčin umožnené. Nestotožňuje sa s tým, ako sa o ňom vyjadril bývalý zamestnávateľ. Tento mu mzdu za júl 2018 vyplatil aj v mesiaci január 2019. Od tohto zamestnávateľa doposiaľ nemá vyplatenú pomerovú časť dovolenky za odpracovanú dobu. To, že má exekúcie, nesvedčí o jeho ľahostajnom prístupe ani k životu ani k deťom. Po rozvoде sa ocitol v komplikovanej životnej situácii, nevyšli mu projekty, a tak nemal z čoho uhrádzať svoje záväzky. Zastáva názor, že súd pri rozhodovaní o výživnom by mal zohľadniť nielen potreby oprávneného, ale možnosti a schopnosti povinného.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a toto rozhodnutie bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP v zmysle § 387 ods. 1,2 CSP ako vecne správne potvrdil.

7. Krajský súd ako súd odvolací podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že Zákon o rodine v ust. § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného rodiča voči dieťaťu. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktom jednak na strane dieťaťa a jednak na strane povinného rodiča. Podľa súdnej praxe pre určenie výšky výživného k dieťaťu sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti povinného rodiča, ktoré sú dané jeho subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, zdravotným stavom, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam povinného rodiča. Na stanovenie výšky výživného je potrebné skúmať majetkové pomery, životnú úroveň, počet iných vyživovacích povinností povinného rodiča. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

9. Výživné stanovuje súd porovnaním stavu, ktorý bol v čase predchádzajúceho rozhodovania so stavom v čase súčasného rozhodovania. Spravidla totiž vždy dochádza k zmene odôvodnených potrieb oprávneného (napr. v súvislosti s pribúdajúcim vekom, školskou dochádzkou, prípravou na budúce povolanie, atď.), môže nastať i zmena v možnostiach a schopnostiach povinného (napr. v dôsledku zmeny zárobku, pribudnutia, či zániku vyživovacej povinnosti, atď.). Ak sa tak stane, je možné uskutočniť novú úpravu výšky výživného. Zmena rozsudku v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine je prípustná od doby, kedy došlo k zmene pomerov. Zmena pomerov sa musí týkať skutočnosti, na ktorých bolo založené predchádzajúce rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu.

10. V preskúvanom prípade preukázateľne došlo k zmene pomerov tak na strane oprávneného S., ako aj na strane povinných rodičov. Maloletý je žiakom 2. stupňa ZŠ. Náklady na výživu maloletého dieťaťa vo veku 14 rokov sú podstatne vyššie. Celkový vývoj dieťaťa vyžaduje zvýšené vynakladanie finančných prostriedkov, a to nielen na základné životné potreby (stravu, oblečenie, školské pomôcky či potreby), ale aj na rozvoj záujmovej sféry (športové aktivity, záujmové krúžky a pod.). V konaní nebolo preukázané, že by sa otec s maloletým dieťaťom stretával a finančne prispieval nad rámec bežného výživného, napr. drobnými darčekom pri príležitosti menín, narodenín, Vianoc a pod. Podľa odvolacieho súdu otec nemal resignovať, ale mal vyvinúť väčšiu snahu podieľať sa na výchove a starostlivosti o svojho syna, a to nielen poskytovaním bežného výživného, ale aj poskytovaním nemateriálnej starostlivosti, ktorú by maloletý syn určite privítal. Matka si vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu plní výkonom osobnej starostlivosti. V konaní bolo preukázané, že schopnosti a možnosti otca dosahovať príjem vzhľadom na zhoršenie zdravotného stavu detí pochádzajúcich z jeho druhého manželstva od posledného určenia výživného sa znížili. Odvolací súd súhlasí so súdom prvej inštancie, že bolo potrebné znížiť vyživovaciu povinnosť otca na maloleté dieťa, avšak nie v rozsahu, ako požadoval otec maloletého dieťaťa. Zákonou a morálnou povinnosťou otca mal. S. je zabezpečiť nezaopatrené dieťa, pretože nemožno spravodlivo žiadať, aby väčšinu nákladov zabezpečovala sama matka. Je potrebné, aby si otec uvedomil, že maloletý je vo veku, keď sú jeho nároky na stravovanie, hygienu, oblečenie a záujmy vyššie. Tieto nemôže hradiť len matka. Matka ako jediná vykonáva dlhodobu osobnú starostlivosť o dieťa, preto je žiaduce, aby sa aspoň vo forme výživného podieľal aj otec.

11. Krajský súd mal za to, že rozsudok okresného súdu zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, ako aj schopnostiam a možnostiam povinného rodiča, a preto rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

12. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)